

L'hostal i el gran hotel

al i el gran ho- tel

La sort ha volgut situar-los enfront. L'un, l'hostal, du un nom d'aucell; l'altre, l'hotel, un nom exòtic/actualment cèlebre universal, que en dir-lo dona llustre; qüestió de "smoking" d'escot, de castellà ~~adornat~~... Basant-se en aquest contrast i aproximació, se'n podria escriure una fàbula com la del bou i la granota. Però ~~aquí~~ és el bou que s'infla i no pas la granota. La granota, o sigui l'hostal, roman despectiu. Segueix impàvid amb el seu taulell de pedra jaspi, amb els seus testos verds, cixetes de llautó, ~~degota~~ i raja amb sorolls cristallins de font mantanyenca. L'hostal ha vist créixer el formidable edifici de ciment armat, l'ha vist empolainar-se amb losanes de granet d'indústria, l'ha vist fatxendejar amb escultures, frontispicis i balustres de guixaire; ha vist també com en honor de l'"hotel" s'aterraven arbres, es desviaven tramvies, es construïa una font monumental... i encara va dient: jo sóc jo.

En nostra Barcelona l'hostal català perdura com una institució patriòtica. La moda l'ha fet canviar de nom, algunes vegades però a dintre. La sopa de rap, les mongetes amb llomillo, els bolets a la llatina, les faves estofades, el conill amb allíoli i el bou a la dova manté, ben sola, ben enlaira i ben dreta la nostra senyera.

Quan la frivolidat, la descaracterització, l'extrangeria, conduïda en automòbils lluentos i esbufegadors, es fica a rinades per l'ample vestibul de l'hotel, uns quants devots a peu, modestament, es figuren a l'hostal. I no són bastaxos ni carreters; són gent de lletres, artistes, músics, filòsofs, talents, eminències, prestigis... I darrera aquests personatges representatius s'hi introdueix tota la selecció cosmopolita. Aqueixes dies, l'hotel ha vigut empavessat, en ~~seus~~ balconades flamejaven els colors de totes les nacions poderoses de la terra; mes, l'hostal també participava d'un veïnatge de la Conferència de Transporta.

1 acreditat
en totes les
capitals d'
Europa

1 Barcelona, tam-
be cèlebre.

— ací,

— davant, amb
les devos

que regen
i degoten

1 5' haurien
Bar,

1)

1)

1)

— es ven

sovint,

les seves però
participa de tot el d'auell, promouent
per conferències i congressos internacionals.

L'hostal
i el gran

La mestressa ja no havia previst: "dormiran aquí enfront, però vindran a atipar-se a casa". Oh, sacra confiança en les virtuts de la butifarra catalana, en el vi del Priorat, en el pollastre amb xanfaina i en les nous i ametlles del camp de Tarragona! Oh, senzillesa! Oh, primitivisme camperol, com acabes de triomfar en les blanques estovalles d'un establiment modest amb frontis de taberna, a freg d'un monument de química culinària on mai el baf de seba ni d'arengades al caliu ha fet glatir el cor d'un bárbar català! Suc, potingues, complicacions, plats guarnits com altars en festa senyalada, arquitectures i pastitxos, coses incomprensibles construïdes amb motllo, après de consultar volums i receptaris, après de servir-se d'un instrumental paorós i après d'haver passat per un centenar de mans/sota l'augusta direcció d'un savi; tot aquest bededeu d'artificialitat ha sigut retut en uns fogons d'hostal barceloní, sense altra ajuda que la cassola, el ventall, la cullera i la tradició.

I l'hostal té un àlbum—el mateix que un santuari famós—on, ádhuc els personatges xinesos fan constar que s'hi atipen a gust i admiren la cuinera.
—PRUDENCI BERTRANA.

Artificios ha
entem rement